

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie z zażalenia pokrzywdzonego **D.B.**
na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 9 lipca 2025 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Chrzanowie
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Tychach.**

UZASADNIENIE

Przed Sądem Rejonowym w Chrzanowie zawisła sprawa z zażaleń D.B. oraz jego pełnomocnika na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Oświęcimiu z dnia 31 marca 2025 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków w okresie od 2014 r. do 2 września 2024 r. w wielu ustalonych miejscach przez ustalonych funkcjonariuszy publicznych, ustalonych sędziów, prokuratorów oraz innych pracowników organów państwowych w toku ustalonych postępowań przygotowawczych, sądowych i wykonawczych, wskazanych w piśmie oznaczonym datą 26 października 2022 r., uzupełnionym w dniu 16 stycznia 2023 r. oraz w piśmie z dnia 2 września 2024 r.,

co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego D.B., tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. Wśród osób objętych zawiadomieniem, którym pokrzywdzony zarzucił popełnienie na jego szkodę przestępstw z art. 231 § 1 k.k., znaleźli się między innymi sędziowie Sądu Rejonowego w Chrzanowie: SSR X. Y., SSR X.1 Y.1, SSR X.2 Y.2, SSR X.3 Y.3, SSR X.4 Y.4, SSR X.5 Y.5, SSR X.6 Y.6 oraz SSR w Chrzanowie w stanie spoczynku X.7 Y.7

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2025 r. Sąd Rejonowy w Chrzanowie zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy sądowi równorzędnemu ze względu na zagrożenie wymiaru sprawiedliwości wynikające z faktu, że w odczuciu społecznym, w odniesieniu do każdego z orzekających w miejscowo właściwym sądzie sędziów, zachodziłyby uzasadnione wątpliwości co do ich bezstronności, skoro mieliby rozstrzygać w sprawie dotyczącej między innymi sędziów sądu, w którym sami są zatrudnieni, a więc w sprawie osób, które są im dobrze znane i z którymi łączyły lub nadal łączą relacje nie tylko zawodowe, ale częstokroć i towarzyskie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 § 1 k.p.k. może nastąpić tylko wyjątkowo, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Do okoliczności przemawiających za przekazaniem sprawy należą między innymi sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (choćby mylne) o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny przez sąd miejscowo właściwy. Obowiązek wykazania, że zachodzą takie przesłanki spoczywa na sądzie występującym z inicjatywą w trybie art. 37 § 1 k.p.k.

Temu obowiązkowi Sąd Rejonowy w Chrzanowie w niniejszej sprawie sprostał. Powołane w postanowieniu okoliczności, wynikające z objęcia zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa kilku obecnych i jednego byłego sędziego właściwego miejscowo sądu mogą bowiem budzić nie tylko u pokrzywdzonego, ale także u innych osób uzasadnione wątpliwości co do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania wniesionych przez niego i jego pełnomocnika zażaleń przez Sąd Rejonowy w Chrzanowie. Dobro wymiaru

sprawiedliwości polega zaś nie tylko na zapewnieniu bezstronności subiektywnej sądu, ale także na zabezpieczeniu zewnętrznych przejawów tej bezstronności. Dlatego bezpośredni związek przedmiotowej sprawy z niektórymi sędziami Sądu Rejonowego w Chrzanowie i ich działalnością orzeczniczą, przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi rejonowemu, spoza okręgu krakowskiego.

O wyborze sądu przekazania zdecydowało kryterium terytorialne. Sąd Rejonowy w Tychach znajduje się w stosunkowo niedalekiej odległości od sądu miejscowo właściwego, co ma znaczenie z punktu widzenia ekonomiki procesowej, a jednocześnie nie jest jednostką podrzędną względem Sądu Okręgowego w Krakowie, co, biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, powinno zapobiec ewentualnym obawom o rozpoznanie zażaleń pokrzywdzonego i jego obrońcy w warunkach braku bezstronności.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]